

Почуй історію Ольги, українки, яка переїхала до Польщі студенткою

Оля:

Мене звали Оля і я приїхала з Києва, з України. Я приїхала сюди навчатися на бакалаврі після того як я закінчила школу, коли мені було ще 17 років

Інтерв'юер:

З якими викликами Ви стикнулися?

Оля:

Після першого семестру у мене було велике бажання повернутися додому. Я навіть назбирала гроші, які мені відправляли батьки щоби купити білет і полетіти назад до Києва, нічого не сказавши батькам. Але потім я розуміла, що, по-перше, це було би не красиво стосовно моїх батьків. А по-друге, раз я уже вирішилась на такий крок, раз я вже тут - чому б не спробувати, чому не намагатись якимось тут розвиватись далі, знаходити тут теж друзів, бо життя не зупиняється. Воно навпаки піде далі

Інтерв'юер:

Що би ви порадили тим, хто збирається переїхати в нову країну?

Оля:

Звісно, коли ти переїжджаєш з місця на місце, і ти вже не бачиш того старого життя, ти не бачиш своїх родини, друзів, ти не бачиш свого дому, то тобі здається, що ти відірвана від свого життя, що його в тебе забирають, його в тебе не буде, особливо в таких умовах. Але при цьому і тут я знайшла дуже багато друзів. Для мене відкрилось дуже багато перспектив, і я вже відчуваю Познань своїм другим домом, і це класно, коли в тебе є два дома, а не лише один і не треба цього боятися.